

بررسی ویژگی‌های روان‌سنجی نسخه فارسی پرسشنامه اطمینان جویی آشکار و پنهان در زنان ایرانی

Investigating the psychometric features of the Persian version of the overt and covert reassurance seeking questionnaire in Iranian women

Kimia Najafi

PhD Student of Clinical Psychology, Department of Clinical Psychology, University of Science and Culture, Tehran, Iran.

Mohsen Kachoei *

Assistant Professor, Department of Psychology, Faculty of Humanities, University of Science and Culture, Tehran, Iran.

kachoei.m@usc.ac.ir

Malek Bastami Katuli

PhD in Health Psychology, Department of Psychology, University of Tehran, Tehran, Iran.

کیمیا نجفی

دانشجوی دکتری روان شناسی بالینی، گروه روان شناسی بالینی، دانشگاه علم و فرهنگ، تهران، ایران.

محسن کچویی (نویسنده مسئول)

استادیار، گروه روان شناسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه علم و فرهنگ، تهران، ایران.

مالک بسطامی کتولی

دکتری روان شناسی سلامت، گروه روان شناسی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

Abstract

This research was conducted with the aim of investigating the psychometric characteristics of the Persian version of the Overt and Covert Reassurance Seeking Questionnaire in Iranian women. The current research was practical and in terms of correlation method. The statistical population of this research was all the women of Tehran city in 2024, who selected a sample of 461 people using the available method and completed the questionnaire. Research tools included: Covert and Overt Reassurance Seeking Inventory (CORSI, Radomsky & et al, 2021), Obsessive Beliefs Questionnaire (OBQ, Obsessive Compulsive Cognitions Working Group, 2001), Self-Esteem Questionnaire (RSE) (Rosenberg, 1965), and Depression Anxiety and Stress Scales (DASS, Lovibond & Lovibond, 1995). Research data were analyzed by exploratory and confirmatory factor analysis, Cronbach's alpha and Pearson's coefficient. The results of exploratory factor analysis showed that the research instrument has a four-factor structure after removing items 1 and 7, which was confirmed in the subsequent confirmatory factor analysis. This tool has a direct correlation with depression, anxiety, stress and obsessive beliefs and has an inverse correlation with self-esteem, which shows the divergent and convergent validity of the research tool ($p < 0/001$). Cronbach's alpha was used to determine reliability, and the obtained values were higher than 0.70, which indicated adequate reliability. The Persian version of the Overt and Covert Reassurance Inventory has good psychometric properties and can be used.

Keywords: Overt and Covert Reassurance, Psychometrics, Women.

چکیده

پژوهش حاضر با هدف بررسی ویژگی‌های روان‌سنجی نسخه فارسی پرسشنامه اطمینان جویی آشکار و پنهان در زنان ایرانی انجام شد. پژوهش حاضر کاربردی و از لحاظ روش همبستگی بود. جامعه آماری این پژوهش کلیه زنان شهر تهران در سال ۱۴۰۲ بودند که به روش در دسترس نمونه‌ای به تعداد ۴۶۱ نفر انتخاب و پرسشنامه را تکمیل کردند. ابزارهای این پژوهش شامل سیاهه اطمینان جویی آشکار و پنهان (CORSI)، رادومسکی و همکاران، (۲۰۲۰)، باورهای وسواسی یک - فرم کوتاه (OBQ)، کارگروه شناخت در وسواس، (۲۰۰۱)، پرسشنامه عزت نفس (RSE)، روزنبرگ، (۱۹۶۵) و مقیاس افسردگی، اضطراب و استرس (DASS، لاویبوند و لاویبوند، ۱۹۹۵) بودند. داده‌های پژوهش به روش تحلیل عاملی اکتشافی و تأییدی، آلفای کرونباخ و ضریب پیرسون تجزیه و تحلیل شدند. نتایج تحلیل عاملی اکتشافی نشان داد که ابزار پژوهش پس از حذف دو گویه ۱ و ۷ دارای ساختار چهار عاملی است که این ساختار در تحلیل عاملی تأییدی بعدی نیز مورد تأیید قرار گرفت. این ابزار با افسردگی، اضطراب، استرس و باورهای وسواسی دارای همبستگی مستقیم و با عزت نفس همبستگی معکوس دارد که این نشان‌دهنده روایی واگرا و همگرای ابزار پژوهش است ($p < 0/001$). برای تعیین پایایی از آلفای کرونباخ استفاده شد که مقادیر به دست آمده بالاتر از ۰/۷۰ بود که این حاکی از پایایی مناسب بود. نسخه فارسی سیاهه اطمینان جویی آشکار و پنهان از ویژگی‌های روان‌سنجی مناسبی برخوردار است و می‌تواند مورد استفاده قرار گیرد.

واژه‌های کلیدی: اطمینان جویی آشکار و پنهان، روان‌سنجی، زنان.

مقدمه

اطمینان جویی^۱ رفتاری است که به دلیل نقش آن در حفظ و تداوم اختلالات روانی مختلف به خوبی شناخته شده است. با وجود شیوع قابل توجه آن، جنبه‌های مختلف اطمینان جویی در پژوهش‌های موجود کمتر نشان داده شده است (میر^۲ و همکاران، ۲۰۲۳). این سازه در بافت اختلال‌های مختلفی مورد بررسی قرار گرفته است و نشان داده شده است که افراد مبتلا به اختلال‌های روانی از جمله اختلال وسواس فکری-اجباری (کیم^۳ و همکاران، ۲۰۲۲)، افسردگی (بارسایا^۴ و همکاران، ۲۰۲۰) و اختلال‌های اضطرابی (لی^۵ و همکاران، ۲۰۲۰) به صورت مداوم و تکرار شونده‌ای به دنبال اطمینان جویی از افراد مختلف هستند. افراد مبتلا به چنین اختلالاتی اغلب دارای سوگیری‌های مختلفی در ارزیابی عدم قطعیت و ابهام هستند، به گونه‌ای که این ابهام و عدم قطعیت را به عنوان نوعی عامل تهدیدکننده در نظر می‌گیرند (بوئی و موسکوویچ^۶، ۲۰۲۴). پژوهش‌های پیشین نیز به خوبی ارتباط بین ابهام و اطمینان جویی را نشان داده‌اند (کلارک^۷ و همکاران، ۲۰۲۰). علاوه بر این، نشان داده شده است که با افزایش اطمینان جویی، پیامدهای گوناگونی از جمله اختلال در روابط، افت کارکرد شغلی و پریشانی روان‌شناختی نیز افزایش می‌یابد (اورایر^۸ و همکاران، ۲۰۲۲). اطمینان جویی به عنوان درخواست مکرر اطلاعات مرتبط با ایمنی از دیگران در مورد یک شی، موقعیت یا ویژگی بین فردی تهدیدکننده، علیرغم دریافت این اطلاعات تعریف شده است (کلارک و همکاران، ۲۰۲۰). در واقع، اطمینان جویی به عنوان یک معادل عملکردی یا نوع اجبار در نظر گرفته شده است و در دسته باورهای غیر قابل قبول قرار می‌گیرد. اطمینان جویی می‌تواند از نظر عاطفی یک تجربه بد برای افراد درگیر باشد (پارسونز و آلدن^۹، ۲۰۲۲). پژوهش‌ها نشان داده‌اند که اطمینان جویی دارای جوانب مختلفی است و می‌تواند به صورت آشکار یا پنهان بروز نماید (رادومسکی^{۱۰} و همکاران، ۲۰۲۱). جنبه‌ی آشکار آن اینگونه است که در آن شخصی به دنبال اطمینان جویی از شریکی است که از پاسخ سؤال آگاه است. با این حال، جویندگان اطمینان معمولاً از احتمال پیامدهای منفی بین فردی آگاه هستند و در عوض ممکن است درگیر جنبه‌های اطمینان جویی ظریف یا پنهانی شوند (اسمیث^{۱۱} و همکاران، ۲۰۲۲). نمونه‌ای از اطمینان جویی پنهانی این است که شخص نظری را بیان می‌کند و سپس منتظر می‌ماند تا ببیند آیا فردی مخالف است یا خیر، پس از آن عدم وجود اعتراض را به عنوان اطمینان در نظر می‌گیرد. به عنوان مثال «من آن را شستم، بنابراین میکروبی روی آن وجود ندارد» (مارکوت بیومیر^{۱۲} و همکاران، ۲۰۲۲). به طور ویژه، اطمینان جویی در اغلب موارد به صورت موقتی، پریشانی، تهدید درک شده و/یا مسئولیت را در کوتاه‌مدت کاهش می‌دهد، ولی در درازمدت، مانع یادگیری اصلاحی افراد در مورد تهدیدات ادراک شده می‌شود و همچنین سبب جلوگیری از توانایی آن‌ها برای مقابله کارآمد می‌شود (هالدرسون و سالووسکیس^{۱۳}، ۲۰۱۷).

اطمینان جویی پنهان با جلوگیری از یادگیری اصلاحی (به عنوان مثال در مورد تهدید یا توانایی فرد برای مقابله بدون دریافت اطمینان) به عنوان یک عامل تداوم‌بخش برای اختلالات روان‌شناختی در نظر گرفته می‌شود که به نوبه خود ممکن است از دستیابی مراجعین به بهترین نتایج در درمان جلوگیری کند (رادومسکی و همکاران، ۲۰۲۱). به دلیل اختلال در فرایندهای اجتماعی/ابطه‌ای که در رفتار افراد درگیر با اطمینان جویی آشکار دیده می‌شود این افراد ممکن است به دنبال سایر رفتارهای ایمنی جویی باشند که توسط دیگران قابل توجه نباشند که این امر سبب افزایش اطمینان جویی پنهان می‌شود، این در حالی است که اگر اطمینان جویی پنهان به طور مؤثری رخ دهد، می‌تواند باعث شود که اطمینان جویی پنهان توسط متخصصین حوزه سلامت روان مورد توجه قرار نگیرد، در صورتی که پرسشنامه مؤثری برای ثبت آن وجود نداشته باشد (پارسونز و همکاران، ۲۰۲۲).

1 Reassurance Seeking

2 Meyer

3 Kim

4 Barcaccia

5 Lee

6 Bui & Moscovitch

7 Clark

8 Evraire

9 Parsons & Alden

10 Radomsky

11 Smith

12 Marcotte-Beaunier

13 Halldorsson & Salkovskis

شناخت این دو بعد از اطمینان جویی کمک شایانی به روند درمانی در اختلال‌های روانی خواهد کرد و در حال حاضر، ابزارهایی برای سنجش جنبه‌های اطمینان جویی وجود دارد، از جمله: مقیاس اطمینان جویی (رکتور^۱ و همکاران، ۲۰۱۱)، یک ابزار ۳۰ ماده‌ای که اطمینان جویی را در حوزه تصمیم‌گیری، دلبستگی اجتماعی و تهدیدات کلی ارزیابی می‌کند، اما جنبه اطمینان جویی پنهان را متمایز نمی‌کند. مقیاس اطمینان جویی مرتبط با تهدید (کوگل^۲ و همکاران، ۲۰۱۲) که متشکل از هشت ماده است که رفتارهای اطمینان جویی را در پاسخ به تهدیدات/نگرانی عمومی ادراک شده، می‌سنجد، اما کوگل و همکاران (۲۰۱۲) بیان می‌کنند که این مقیاس فاقد جامعیت کافی است. پرسشنامه اطمینان طلبی (کابوری و سالکوسکیس^۳، ۲۰۱۳) که به منظور اندازه‌گیری اطمینان جویی در اختلال وسواس فکری-اجباری تهیه شده است و شامل چهار مقیاس کلی و چندین زیر مقیاس جزئی است. این مقیاس علی‌رغم اینکه بسیار اطلاعات دهنده است اما به دلیل طولانی بودن برای استفاده در تحقیقات یا محیط‌های بالینی مناسب نیست. هر چند اطمینان جویی در بین اختلالات متفاوتی دیده می‌شود اما عملکرد آن در این اختلال‌ها تقریباً یکسان است، از این رو نیاز به معیاری وجود دارد که این عملکردهای یکسان و پیامدهای رفتاری مشترک را نشان دهد (کسلر و ونگ^۴، ۲۰۰۸).

در حال حاضر معیار مشخصی وجود ندارد که مضامین قابل کاربرد آشکار و پنهان، تهدید عمومی و اجتماعی/ابطه‌ای اطمینان جویی را به تصویر بکشد؛ بنابراین شناسایی اطمینان جویی پنهان در حال حاضر دشوار است، زیرا این اطمینان جویی‌ها ایجاد می‌شوند که شناسایی نشوند و به همین دلیل در ابزارهای موجود به آن‌ها پرداخته نشده است. داشتن یک ابزار جامع از اطمینان جویی بین فردی آشکار و پنهان می‌تواند توانایی محققان را برای شناسایی این رفتار ارتقا دهد و در نهایت می‌تواند به درمانگران در ارائه مداخلات هدفمندتر کمک کند. علاوه بر این، رواسازی معیارهای شامل اطمینان جویی پنهان می‌تواند میزان اشتراک آن در بین اختلالات را روشن کند و در نتیجه به مفهوم‌سازی یکپارچه‌تر اطمینان جویی کمک کند. همچنین از آنجا که این ابزار در ایران هنجاریابی نشده است، بنابراین لزوم وجود نسخه فارسی این ابزار در ایران ضروری به نظر می‌رسد؛ بنابراین این مطالعه با هدف تعیین مشخصات روان‌سنجی اطمینان جویی آشکار و پنهان در جمعیت زنان ایرانی انجام شد.

روش

پژوهش حاضر کاربردی و از لحاظ روش همبستگی بود. جامعه آماری این پژوهش کلیه زنان شهر تهران در سال ۱۴۰۲ بودند که به روش در دسترس نمونه‌ای به تعداد ۴۶۱ نفر انتخاب و پرسشنامه را تکمیل کردند. کمری (۱۹۸۸) حجم نمونه برای چنین مطالعاتی را ۱۰۰ نفر ضعیف، ۲۰۰ نفر نسبتاً خوب، ۳۰۰ نفر خوب، ۵۰۰ نفر بسیار خوب و ۱۰۰۰ نفر بسیار عالی می‌داند. ملاک‌های ورود به پژوهش عبارت بود از رضایت آگاهانه جهت شرکت در پژوهش، داشتن حداقل مدرک دیپلم، مراجعه نکردن به روان‌شناس و روان‌پزشک در یک سال گذشته و دامنه سنی ۱۸ تا ۶۰ سال و ملاک‌های خروج از پژوهش نیز عدم تمایل به ادامه شرکت در پژوهش و پاسخ ندادن به بیش از پنج درصد سؤال‌ها بود. پیش از انجام پژوهش ابتدا پرسشنامه‌ی مذکور به فارسی ترجمه شد. جهت ارزیابی مناسب بودن و کیفیت ترجمه سؤالات، نسخه‌ی ترجمه شده پرسشنامه به وسیله دو متخصص در این زمینه بررسی و بخش‌هایی از آن جهت افزایش دقت ترجمه و انتقال مناسب‌تر اصلاح گردید. سپس متن ترجمه شده‌ی پرسشنامه به وسیله یک کارشناس زبان انگلیسی دوباره به انگلیسی برگردان شد تا مناسب بودن نسخه فارسی تأیید شود. همچنین جهت بررسی روایی صوری و محتوا از ۲۰ شرکت‌کننده (شامل اساتید و دانشجویان کارشناسی ارشد) در مطالعه خواسته شد تا نظراتشان را در مورد آیتم‌های پرسشنامه بیان کنند؛ پس از تأیید و تطبیق ترجمه و اطمینان از صحت آن لینک نسخه فارسی پرسشنامه به همراه پرسشنامه‌های باورهای وسواسی، عزت‌نفس و اضطراب، افسردگی و استرس برای جامعه هدف فرستاده شد. شرکت‌کنندگان به صورت آنلاین از طریق لینک دعوت پاسخگویی به پرسشنامه‌های این پژوهش، به پرسشنامه‌های موجود در پرس‌لاین پاسخ دادند. در پرسشنامه‌ها برای رعایت اصول اخلاقی این عنوان قید شده بود که اطلاعات هر پرسشنامه کاملاً به صورت محرمانه بود. همچنین در صورت تمایل از نتایج پژوهش، پس از اتمام پژوهش نتایج در اختیار شرکت‌کنندگان قرار گرفت. در نهایت، داده‌ها با استفاده از روش تحلیل معادلات ساختاری و با نرم‌افزارهای SPSS و AMOS نسخه ۲۴ تحلیل شدند.

1 Rector

2 Coughle

3 Kobori & Salkovskis

4 Kessler & Wang

ابزار سنجش

سیاهه اطمینان جویی آشکار و پنهان^۱ (CORSI): این ابزار یک سیاهه ۲۶ گویه‌ای است که توسط رادومسکی^۲ و همکاران (۲۰۲۱) ساخته شده است. نمره‌گذاری این سیاهه بر اساس طیف لیکرت ۵ درجه‌ای از اصلاً (۰) تا بسیار زیاد (۴) است و نمره بالاتر نشان‌دهنده اطمینان جویی بیشتر است. برای تعیین روایی سازه این ابزار، طراحان آن از روش تحلیل عاملی اکتشافی استفاده نمودند و نشان دادند که این ابزار دارای ساختار ۵ عاملی است که در مجموع ۶۳ درصد از واریانس کل را استخراج می‌کنند. آن‌ها همچنین همبستگی بین عوامل استخراج را گزارش دادند و مشاهده شد که همبستگی‌ها در دامنه‌ی ۰/۲۷ تا ۰/۷۴ قرار داشت. آن‌ها همچنین برای تعیین روایی همگرا و واگرا همبستگی بین مؤلفه‌های اطمینان جویی با افسردگی (۰/۱۶ تا ۰/۴۸)، اضطراب (۰/۱۷ تا ۰/۴۹) و عزت‌نفس (۰/۱۶- تا ۰/۴۲-) را محاسبه کردند که مشخص شد به طور قابل انتظاری این مؤلفه‌ها با افسردگی و اضطراب همبستگی مثبت و معنی‌دار داشتند و از طرف دیگر با عزت‌نفس همبستگی معکوس و معنی‌دار داشتند. در نهایت برای تعیین پایایی ابزار از روش همسانی درونی بر روی نمونه‌ی دانشجویان استفاده کردند و نشان دادند که پایایی تمام مؤلفه‌ها در دامنه‌ی بین ۰/۷۵ تا ۰/۹۰ قرار داشت (رادومسکی و همکاران، ۲۰۲۰). در پژوهش حاضر، پایایی مؤلفه‌های ابزار با استفاده از آلفای کرونباخ ۰/۷۲ تا ۰/۹۱ به دست آمد و سپس با استفاده از تحلیل عاملی اکتشافی، ساختار ۴ عاملی برای این ابزار به دست آمد و نتایج نشان داد که این عوامل در مجموع ۵۳ درصد از واریانس کل را استخراج می‌کنند.

پرسشنامه باورهای وسواسی^۳ (OBQ): کارگروه شناخت در وسواس^۴، پرسشنامه‌ی باورهای وسواسی را به عنوان ابزاری برای ارزیابی نقش ساختارهای شناختی در سبب‌شناسی و حفظ وسواس در سال ۲۰۰۱ تدوین کرد. این پرسشنامه شامل ۲۰ سؤال است که از ۴ زیرگروه افکار تشکیل شده است و که دامنه‌های کلیدی حوزه‌های شناخت در اختلال وسواسی عملی هستند. نمره‌گذاری پرسشنامه بر اساس طیف لیکرت ۷ درجه‌ای است و از کاملاً موافق تا کاملاً مخالف درجه بندی شده است. پرسشنامه باورهای وسواسی دارای همسانی درونی (۰/۹۲)، ضریب دونیمه سازی (۰/۹۴) و ضریب پایایی حاصل از روش باز آزمایی در فاصله سه هفته‌ای (۰/۸۲) است. همچنین روایی ملاک پرسشنامه به کمک پرسشنامه مادزلی ۰/۸۲ به دست آمد و معنادار بود (کارگروه شناخت در وسواس، ۲۰۰۱). در ایران پایایی نسخه فارسی محاسبه گردید که برای نمره کلی پرسشنامه با استفاده از روش آلفای کرونباخ معادل ۰/۸۶ محاسبه گردید و روایی همگرا این پرسشنامه با سیاهه وسواس جبری مادزلی ۰/۵۰ به دست آمد (عاشوری و بزازیان، ۱۴۰۱). در پژوهش حاضر میزان آلفای کرونباخ برای این پرسشنامه ۰/۹۳ به دست آمد.

پرسشنامه عزت‌نفس^۵ (RSE): روزنبرگ (۱۹۶۵) این ابزار را برای اندازه‌گیری عزت‌نفس تهیه کرد که شامل ۱۰ پرسش است و ۵ عبارت آن به شکل مثبت و ۵ گویه به صورت منفی طراحی شد. هر گزاره این مقیاس شامل یک مقیاس چهارگزینه‌ای (از کاملاً مخالفم ۱ تا کاملاً موافقم ۵) است. در پژوهش مایوردومو^۶ و همکاران (۲۰۲۰) نتایج تحلیل روایی محتوایی (CVR=۰/۷۹) نشان‌دهنده روایی مناسب برای این مقیاس بود پایایی این پرسشنامه از طریق آلفای کرونباخ ۰/۷۳ در پژوهش آن‌ها گزارش شده است. رجی و بهلول (۱۳۸۶) ضریب روایی واگرا بین مقیاس عزت نفس روزنبرگ و مقیاس وسواس مرگ در کل نمونه و به تفکیک جنس در حد متوسط (۰/۴۴) بود و می‌توان گفت که مقیاس عزت نفس روزنبرگ از روایی مناسبی برخوردار است. پایایی این پرسشنامه از طریق ضریب آلفای کرونباخ برابر با ۰/۹۳ محاسبه گردید (رجی و بهلول، ۱۳۸۶). میزان پایایی این ابزار در پژوهش حاضر بر اساس ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۸ محاسبه شد.

مقیاس افسردگی، اضطراب و استرس^۷ (DASS): این مقیاس توسط لایوبوند و لایوبوند^۸ (۱۹۹۵) تهیه شد و دارای دو فرم کوتاه با ۲۱ سؤال و فرم بلند ۴۲ سؤالی است که در این پژوهش از فرم کوتاه آن استفاده شد. در این پرسشنامه مفاهیم استرس ذهنی و اضطراب بدنی به عنوان دو پدیده جدا از هم در نظر گرفته شده است. این وسیله غربالگری وضعیت فرد را در طی ۷ روز گذشته مورد سنجش قرار می‌دهد. هر سؤال در یک مقیاس ۴ درجه‌ای از صفر (اصلاً در مورد من صدق نمی‌کند) تا ۳ (کاملاً در مورد من صدق می‌کند) نمره‌گذاری

1 Covert and Overt Reassurance Seeking Inventory

2 Radomsky

3 Obsessive Beliefs Questionnaire

4 Obsessive Compulsive Cognitions Working Group

5 Rosenberg's Self-Esteem Scale

6 Mayordomo

7 Depression Anxiety and Stress Scales

8 Lovibond & Lovibond

می‌شود. نمره بالاتر در هر یک از خرده مقیاس‌ها نشان‌دهنده سطح بالاتری از افسردگی، اضطراب و استرس است. کرافورد و هنری^۱ (۲۰۰۳) پایایی این ابزار را با آلفای کرونباخ برای افسردگی ۰/۹۵، اضطراب ۰/۹۰ و استرس ۰/۹۳ و برای کل ۰/۹۷ گزارش نمودند و همچنین همبستگی زیر مقیاس اضطراب این مقیاس با اضطراب بک ۰/۸۱ و همبستگی زیر مقیاس افسردگی آن با افسردگی بک ۰/۷۴ است که نشان‌دهنده روایی همگرایی مناسب آن جهت به‌کارگیری در فعالیت‌های پژوهشی و تشخیصی است. سامانی و جوکار (۱۳۸۶) روایی و پایایی فرم فارسی این مقیاس را مورد بررسی قرار داده‌اند. در بررسی روایی از طریق روایی همگرا بین خرده مقیاس افسردگی پرسشنامه DASS با مؤلفه‌های نشانگان بدخواهی، اضطراب و بدخواهی، نارسایی کنش اجتماعی و افسردگی پرسشنامه سلامت عمومی به ترتیب ضریب همبستگی ۰/۵۸، ۰/۵۵، ۰/۱۳ و ۰/۵۵، بین خرده مقیاس اضطراب با مؤلفه‌های فوق به ترتیب ۰/۵۰، ۰/۶۳، ۰/۱۶ و ۰/۴۷ و بین خرده مقیاس استرس با مؤلفه‌های مذکور به ترتیب همبستگی ۰/۲۳، ۰/۳۰، ۰/۱۳- و ۰/۱۰ گزارش کرده‌اند که این ضرایب در رابطه بین خرده مقیاس‌های افسردگی و اضطراب با مؤلفه‌های نشانگان بدنی، اضطراب و بدخواهی و افسردگی پرسشنامه سلامت عمومی معنادار است. همچنین سامانی و جوکار (۱۳۸۶) پایایی را با استفاده از روش باز آزمایی در فاصله سه هفته‌ای برای خرده مقیاس افسردگی، اضطراب و استرس به ترتیب برابر با ۰/۷۸، ۰/۸۱ و ۰/۸۰ و آلفای کرونباخ را نیز برای خرده مقیاس‌های افسردگی، اضطراب و استرس به ترتیب برابر با ۰/۸۵، ۰/۷۵ و ۰/۸۷ گزارش کرده‌اند. در پژوهش حاضر پایایی این مقیاس با استفاده از روش آلفای کرونباخ برای افسردگی ۰/۹۰، اضطراب ۰/۸۸، استرس ۰/۸۸ و برای کل نمرات ۰/۸۹ به دست آمد.

یافته‌ها

در پژوهش حاضر که با هدف تعیین مشخصات روان‌سنجی پرسشنامه اطمینان جویی انجام گرفت، ۴۶۱ نفر شرکت‌کننده حضور داشتند که از نظر جنسیت همه زن بودند. از نظر سطح تحصیلات ۳۶ نفر (۷/۸ درصد) دکتری، ۱۳۶ نفر (۲۹/۵ درصد) دارای مدرک کارشناسی ارشد، ۱۹۹ نفر (۴۳/۲ درصد) دارای مدرک کارشناسی، ۲۱ نفر (۴/۵ درصد) دارای مدرک کاردانی و ۶۹ نفر (۱۵ درصد) دارای مدرک دیپلم بودند. از نظر وضعیت تأهل ۲۷۶ نفر (۵۹/۹ درصد) مجرد، ۱۴۸ نفر (۳۲/۱ درصد) متأهل و ۳۷ نفر (۸ درصد) در متارکه بودند. در پژوهش حاضر همچنین میانگین و انحراف استاندارد سنی شرکت‌کنندگان به ترتیب برابر با ۳۱/۰۶ و ۸/۳۲ بود. در ادامه با هدف تعیین روایی سازه پرسشنامه اطمینان جوی، نمونه پژوهش به صورت تصادفی به دو بخش تقسیم شدند و بر روی بخش اول تحلیل عاملی اکتشافی و بر روی بخش دوم تحلیل عاملی تأییدی انجام شد.

پیش از اجرای تحلیل عاملی مفروضه‌های کفایت نمونه‌برداری کیسیر/میر/الکین (KMO) (۰/۹۲۵) و کرویت بارتلت ($\chi^2=3066/277, p=0/01$) حاکی از مناسب بودن توانایی ماده‌های مقیاس برای اندازه‌گیری عامل‌ها بود. در ادامه با هدف ارزیابی روایی سازه پرسشنامه اطمینان جویی با توجه به توصیه‌ی طراح اصلی پرسشنامه (رادومسکی و همکاران، ۲۰۲۱) مبنی بر همبسته بودن عامل‌ها از روش تحلیل عاملی اکتشافی با چرخش پرومکس استفاده شد. به منظور تعیین تعداد عامل‌های بهینه که می‌بایست در تحلیل می‌ماندند از ملاک ارزش ویژه کایزر و نمودار سنگ‌ریزه استفاده شد. در تحلیل عاملی اکتشافی اولیه با توجه به اینکه گویه‌های ۱ و ۷ میزان اشتراک پایینی با سایر گویه‌ها داشتند (کمتر از ۰/۳۰) از تحلیل نهایی کنار گذاشته شدند و تحلیل عاملی اکتشافی نهایی با حذف این دو گویه انجام شد.

جدول ۱. مقادیر ارزش ویژه و واریانس استخراج شده در تحلیل عاملی اکتشافی با چرخش پرومکس

عامل‌ها	ارزش ویژه‌ی اولیه	مقادیر ویژه	درصد استخراج شده	درصد تراکمی	مقادیر ویژه	درصد استخراج شده	درصد تراکمی
۱	۱۰/۰۸۷	۴۲/۰۳۰	۴۲/۰۳۰	۴۲/۰۳۰	۴۰/۱۵۰	۴۰/۱۵۰	۴۰/۱۵۰
۲	۱/۶۵۴	۶/۸۹۰	۴۸/۹۲۱	۴۸/۹۲۱	۵/۰۴۵	۴۵/۱۹۴	۴۵/۱۹۴
۳	۱/۴۳۴	۵/۹۷۶	۵۴/۸۹۷	۵۴/۸۹۷	۴/۰۰۷	۴۹/۲۰۱	۴۹/۲۰۱
۴	۱/۳۴۴	۵/۶۰۰	۶۰/۴۹۷	۶۰/۴۹۷	۳/۶۹۶	۵۲/۸۹۸	۵۲/۸۹۸

نتایج جدول ۱ نشان داد که ارزش ویژه‌ی چهار عامل بالاتر از ۱ است و این چهار عامل استخراجی در مجموع ۵۲ درصد از واریانس کل را تبیین می‌کنند. در جدول ۲ بارهای عاملی چرخش یافته هر کدام از گویه‌ها بر روی مؤلفه‌های مربوطه ارائه شده است.

جدول ۲. بارهای عاملی چرخش یافته هر کدام از گویه‌ها بر روی عامل‌های مربوطه

عامل‌ها				گویه
۴	۳	۲	۱	
			۰/۹۴۸	۱۹
			۰/۸۵۵	۲۰
			۰/۷۴۱	۴
			۰/۶۳	۱۴
			۰/۶۲	۸
			۰/۴۹۳	۲۳
			۰/۴۸۹	۱۶
			۰/۳۵۴	۱۸
			۰/۳۱۳	۲۱
		۰/۸۷۴		۲
		۰/۸۴۵		۳
		۰/۸۳۵		۲۵
		۰/۶۵۷		۱۵
		۰/۵۲۳		۱۳
		۰/۴۰۶		۲۴
		۰/۳۹۴		۲۲
	۰/۷۷۲			۱۲
	۰/۷۳۵			۱۰
	۰/۵۱۵			۱۷
	۰/۳۶			۲۶
	۰/۳۳۳			۱۱
۰/۷۴۴				۵
۰/۷۲۸				۶
۰/۵۸۲				۹

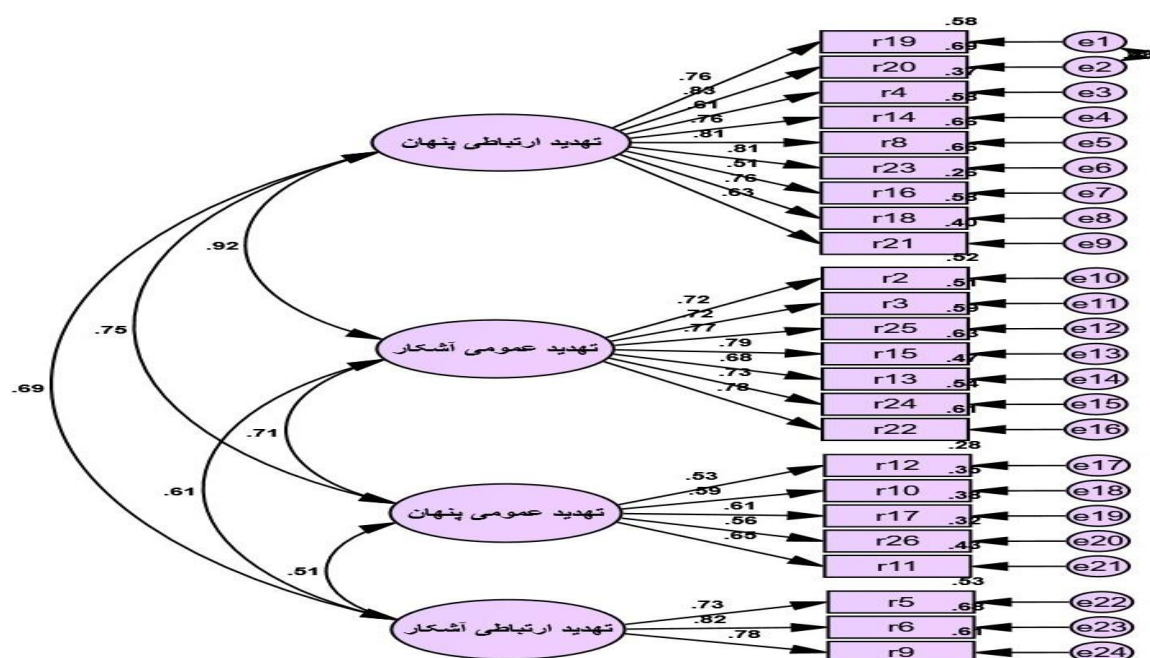
همان‌طور که در جدول ۲ مشاهده می‌شود میزان بارهای عاملی تمام گویه‌ها بر روی مؤلفه‌ی زیربنایی خود بیشتر از ۰/۳۰ است که این حاکی از مناسب بودن متغیرهای مشهود برای اندازه‌گیری متغیر مکنون زیربنایی خود است. با توجه به بارهای عاملی گویه‌های پژوهش بر روی هر عامل، عامل‌های اول به عنوان تهدید ارتباطی/اجتماعی پنهان، عامل دوم به عنوان تهدید عمومی آشکار، عامل سوم به عنوان تهدید عمومی پنهان و عامل چهارم به عنوان تهدید ارتباطی/اجتماعی آشکار نام‌گذاری شدند.

جدول ۳. شاخص‌های برازش مدل فرضی

TLI	IFI	CFI	SRMR	RMSEA	Chi-Square/df	Chi-Square	شاخص‌های برازش
۰/۹۰۹	۰/۹۲۰	۰/۹۱۹	۰/۰۵۸	۰/۰۶۷	۲/۰۳۴	۴۹۸/۳۱۸	مدل چهار عاملی

آستانه‌ی پذیرش	-	کمتر از ۳	کمتر از ۰/۰۸	کمتر از ۰/۰۸	بیش از ۰/۹۰	بیش از ۰/۹۰
----------------	---	-----------	--------------	--------------	-------------	-------------

شاخص‌های برازش مطلق^۱ و تطبیقی^۲ برای تعیین برازش مدل فرضی استفاده شد. SRMR و RMSEA جز اصلی‌ترین شاخص‌های برازش مدل هستند. برای برازش مطلوب مدل ارزش RMSEA باید کوچک‌تر از ۰/۱ و بهتر است کوچک‌تر از ۰/۰۸ باشد. همچنین مقدار SRMR بهتر است کوچک‌تر از ۰/۰۸ باشد (کلاین^۳، ۲۰۲۳). برای شاخص‌های CFI، TLI و IFI مقادیر بالای ۰/۹ نشان‌دهنده پذیرش مدل و مقادیر بالای ۰/۹۵ نشان از برازش خوب مدل دارد (کلاین، ۲۰۲۳).

شکل ۱. مدل تحلیل عاملی تأییدی با ضرایب استاندارد شده

همان‌طور که در شکل ۱ مشاهده می‌شود میزان ضرایب استاندارد برای تمامی مسیرها بر روی عامل زیربنایی خود بزرگ‌تر از ۰/۳۰ بود که این حاکی از مناسب بودن بار عاملی تمامی مسیرها است.

برای ارزیابی روایی همگرا و واگرایی این پرسشنامه میزان همبستگی نمره کل این پرسشنامه و چهار مؤلفه‌ی تهدید ارتباطی/اجتماعی پنهان، تهدید عمومی آشکار، تهدید عمومی پنهان و تهدید ارتباطی/اجتماعی آشکار با متغیرهای عزت‌نفس، افسردگی، اضطراب، استرس و علائم وسواسی-جبری محاسبه شد که در جدول ۴ ارائه شده است.

جدول ۴. همبستگی اطمینان جویی و مؤلفه‌های تهدید ارتباطی/اجتماعی پنهان، تهدید عمومی آشکار، تهدید عمومی پنهان و تهدید ارتباطی/اجتماعی آشکار با متغیرهای عزت‌نفس، افسردگی، اضطراب، استرس و علائم وسواسی-جبری

متغیر	عزت‌نفس	افسردگی	اضطراب	استرس	علائم وسواسی-جبری
تهدید ارتباطی/اجتماعی پنهان	**-۰/۵۷۷	**۰/۶۱۴	**۰/۶۳۴	**۰/۶۶۵	**۰/۶۹۴
تهدید عمومی آشکار	**-۰/۵۳۰	**۰/۵۶۲	**۰/۵۷۸	**۰/۶۱۹	**۰/۶۱۳
تهدید عمومی پنهان	**-۰/۳۲۷	**۰/۳۶۷	**۰/۴۳۲	**۰/۴۰۱	**۰/۵۴۹
تهدید ارتباطی/اجتماعی آشکار	**-۰/۴۶۰	**۰/۴۹۳	**۰/۴۸۵	**۰/۴۹۶	**۰/۵۱۲

1 Absolute fit indices

2 Comparative fit indices

3 Kline

نمره کل اطمینان جویی	**۰/۵۸۰	**۰/۶۲۱	**۰/۶۴۶	**۰/۶۷۱	**۰/۷۱۲
----------------------	---------	---------	---------	---------	---------

همان‌طور که در جدول ۴ مشاهده می‌شود بین نمره کل اطمینان جویی و چهار مؤلفه‌ی تهدید ارتباطی/اجتماعی پنهان، تهدید عمومی آشکار، تهدید عمومی پنهان و تهدید ارتباطی/اجتماعی آشکار با متغیرهای افسردگی، اضطراب، استرس و علائم وسواسی-جبری رابطه‌ی مستقیم و معنی‌دار وجود دارد از این رو روایی همگرایی مقیاس حاضر نیز مورد تأیید است. همان‌طور که در جدول ۴ مشاهده می‌شود بین نمره کل اطمینان جویی و چهار مؤلفه‌ی تهدید ارتباطی/اجتماعی پنهان، تهدید عمومی آشکار، تهدید عمومی پنهان و تهدید ارتباطی/اجتماعی آشکار با متغیر عزت‌نفس رابطه‌ی معکوس و معنی‌دار وجود دارد از این رو روایی واگرایی مقیاس حاضر نیز مورد تأیید است. در جدول ۵ پایایی همسانی درونی و باز آزمایی نمره کل اطمینان جویی و مؤلفه‌های آن ذکر شده است.

جدول ۵. پایایی همسانی درونی و باز آزمایی نمره کل اطمینان جویی و مؤلفه‌های آن

متغیر	آلفای کرونباخ	باز آزمایی
تهدید ارتباطی/اجتماعی پنهان	۰/۹۱	۰/۷۹
تهدید عمومی آشکار	۰/۹۰	۰/۸۸
تهدید عمومی پنهان	۰/۷۲	۰/۵۹
تهدید ارتباطی/اجتماعی آشکار	۰/۸۲	۰/۸۵
نمره کل اطمینان جویی	۰/۹۵	۰/۸۷

برای تعیین پایایی پرسشنامه از روش همسانی درونی با استفاده از روش آلفای کرونباخ و باز آزمایی استفاده شد که نتایج آن‌ها در دامنه‌ی مطلوب بود و بنابراین پرسشنامه اطمینان جویی آشکار و پنهان از پایایی مناسبی برخوردار است.

بحث و نتیجه‌گیری

این پژوهش با هدف تعیین ویژگی‌های روان‌سنجی پرسشنامه اطمینان جویی آشکار و پنهان انجام گرفت. یافته‌ها نشان داد که این ابزار دارای یک ساختار چهار عاملی است و تحلیل عاملی تأییدی نیز برازش این ساختار عاملی را با داده‌های تجربی مورد تأیید قرار داد. همچنین در این پژوهش نشان داده شد که چهار عامل تهدید ارتباطی/اجتماعی پنهان، تهدید عمومی آشکار، تهدید عمومی پنهان و تهدید ارتباطی/اجتماعی آشکار دارای پایایی مناسب (آلفای کرونباخ بین ۰/۷۲ تا ۰/۹۱) بودند و همبستگی باز آزمایی بین ۰/۷۱ تا ۰/۸۸ به دست آمد. همچنین نتایج پژوهش نشان داد عوامل چهارگانه اطمینان جویی با مؤلفه‌های افسردگی، اضطراب، استرس و باورهای وسواسی دارای همبستگی مستقیم و معنی‌دار بودند و از طرف دیگر این عوامل چهارگانه با عزت‌نفس دارای همبستگی معکوس و معنی‌دار بودند که این موارد نشان‌دهنده روایی واگرا و همگرایی ابزار پژوهش بود. نتایج این پژوهش از نظر مقادیر پایایی همسو با نتایج رادومسکی و همکاران (۲۰۲۱) بود که در این مطالعه نیز مقادیر پایایی همسانی درونی بالای ۰/۷۰ برای عوامل و نمره کل اطمینان جویی آشکار و پنهان به دست آمد. این نتایج می‌تواند حاکی از انسجام درونی مناسب گویه‌های اطمینان جویی آشکار و پنهان باشد. از نظر روایی واگرا و همگرایی این ابزار نیز نتایج همسو با یافته‌های رادومسکی و همکاران (۲۰۲۱) و کابوری و سالکوسکیس (۲۰۱۳) بود که در این مطالعات نیز نشان داده شد که اطمینان جویی با افسردگی، اضطراب و علائم وسواس همبستگی مثبت دارد.

از سویی دیگر تعداد گویه‌های باقی‌مانده نهایی ابزار با پژوهش رادومسکی و همکاران (۲۰۲۱) متفاوت است. در این پژوهش دو گویه ۱ و ۷ به دلیل فقدان بار عاملی مناسب بر روی عوامل زیربنایی، از تحلیل حذف شدند و تعداد گویه‌ها به ۲۴ مورد رسید. از نظر تعداد گویه‌های باقی‌مانده نهایی نتایج پژوهش حاضر همسو با نتایج (والگریسون، ۲۰۲۲) بود که در آن پژوهش نیز دو گویه به دلایل مشابه از تحلیل حذف شدند. در مورد تعداد عوامل زیربنایی نتایج پژوهش با نتایج رادومسکی و همکاران (۲۰۲۱) متفاوت بود. در نسخه اصلی این ابزار ۵ عامل زیربنایی برای کل گویه‌ها شناسایی شد که این عوامل به ترتیب شامل تهدید ارتباطی/اجتماعی پنهان، تهدید عمومی آشکار، تهدید عمومی پنهان منفعل، تهدید عمومی پنهان فعال و تهدید ارتباطی/اجتماعی آشکار نام‌گذاری شدند ولی در پژوهش حاضر نتایج به

گونه‌ای متفاوت به دست آمد و گویه‌های دو عامل تهدید عمومی پنهان منفعل و تهدید عمومی پنهان فعال در یک عامل ادغام شدند و به عنوان تهدید عمومی پنهان نام‌گذاری شدند. از نظر تعداد عامل‌ها نیز پژوهش والگریسون (۲۰۲۲) به ساختار عاملی متفاوتی در مقایسه با رادومسکی و همکاران (۲۰۲۱) دست یافت و تفکیکی بین تهدید عمومی پنهان فعال و منفعل قائل نشد. در مورد دلایل این نتایج می‌توان به اتخاذ ملاک‌های آماری متفاوت (بار عاملی بیشتر از ۰/۳۰ در برابر ۰/۴۰)، منطق آماری متفاوت (چرخش مایل یا متعامد) و میزان آزادی یا محافظه‌کاری‌های آماری (مثلاً استفاده از ملاک کایزر یا تحلیل موازی در تعیین تعداد عامل‌ها) در مطالعات مختلف اشاره کرد. در پژوهش حاضر سؤال ۲۳ «من خیلی بیشتر از اکثر مردم وقت می‌گذارم که به دنبال نشانه‌هایی از افراد باشم که نشان می‌دهند همه چیز درست است» بر خلاف پژوهش رادومسکی و همکاران (۲۰۲۱) به جای قرار گرفتن روی مؤلفه‌ی تهدید عمومی آشکار، بر روی مؤلفه‌ی تهدید ارتباطی پنهان قرار گرفت. همچنین گویه ۱۳ «من اغلب کاری را که انجام داده‌ام را مطرح می‌کنم تا از دیگران در مورد اینکه چقدر خوب بوده‌ام اطلاعات کسب کنم» نیز به جای قرار گرفتن بر روی عامل تهدید ارتباطی/اجتماعی پنهان بر روی عامل تهدید عمومی آشکار قرار گرفت. با نگاهی به محتوای این گویه‌ها می‌توان متوجه شد که این گویه‌ها با محتوای عامل‌های جدید نسبت به پژوهش رادومسکی و همکاران (۲۰۲۱) سازگارند. گویه ۲۳ نشان‌دهنده‌ی نوعی نگاه تفسیری و غیر آشکار برای یافتن نشان‌های غیرمستقیم اطمینان جویی است و از طرف دیگر گویه ۱۳ به صورت واضح و آشکار به دنبال کسب تأیید و اطمینان جویی از دیگران است که این موارد با عامل‌های به دست آمده در پژوهش حاضر سازگارتر است.

برخی پژوهشگران مکانیسم تبیین‌کننده‌ی این ارتباط را مبتنی بر نظریه ناتوانی در تحمل ابهام می‌دانند به گونه‌ای که در موقعیت‌های مبهم اضطراب افزایش می‌یابد و ناتوانی در تحمل این ابهام منجر به استفاده از راهبردهای اطمینان جویی آشکار و پنهان می‌شود (بوئی و موسکوویچ، ۲۰۲۴). از سوی دیگر گیل و مازا (۲۰۱۸) در تبیین ارتباط بین اطمینان جویی و اختلالات روان‌شناختی، بر اطمینان جویی به عنوان یک سازه فراتشخیصی تأکید می‌کنند و معتقدند این سازه از طریق سه مکانیسم مختلف بر آسیب‌شناسی روانی تأثیر می‌گذارد که این سه مکانیسم شامل کارکرد اجتنابی (تقویت منفی)، کارکرد برانگیزان (تقویت مثبت) و کارکرد دوگانه (تقویت مثبت و منفی) هستند. به طور کلی این پرسشنامه اطلاعات جامع و کاملی در خصوص زوایای آشکار و پنهان اطمینان جویی در اختلال‌های روانی ارائه می‌دهد. از محدودیت‌های پژوهش حاضر می‌توان به جامعه آماری اشاره کرد که فقط زنان شهر تهران بودند و بنابراین در تعمیم داده‌ها به سایر جوامع آماری باید دقت نمود و از سوی دیگر روش نمونه‌گیری مطالعه در دسترس بود که خود یک نوع محدودیت است و همچنین فقط روایی همگرا و واگرا مورد بررسی قرار گرفت و پیشنهاد می‌گردد در پژوهش‌های آینده، این پژوهش در جوامع آماری دیگر اجرا شود و همچنین شواهد روان‌سنجی بیشتری از جمله بررسی روایی سازه از طریق تحلیل عاملی تأییدی و اکتشافی در نمونه‌ای بزرگ‌تر و جامع‌تر مورد بررسی قرار گیرد.

منابع

- رجبی، غ؛ و بهلول، ن. (۱۳۸۶). سنجش پایایی و روایی مقیاس عزت‌نفس روزنبرگ دانشجویان سال اول دانشگاه شهید چمران. *پژوهش‌های تربیتی و روان‌شناختی*، ۳(۲) (پیاپی ۸)، ۳۳-۴۸. <https://sid.ir/paper/459733/fa>
- عاشوری، م؛ و بزازیان، س. (۱۴۰۱). نقش میانجیگری ترس از خود در ارتباط میان سبک‌های دل‌بستگی ناایمن با باورهای وسواسی در جمعیت غیر بالینی. *مجله مطالعات علوم پزشکی*، ۳۳(۱۰)، ۷۴۹-۷۵۹. <http://dx.doi.org/10.52547/umj.33.10.749>
- سامانی، س؛ و جوکار، ب. (۱۳۸۶). بررسی اعتبار و روایی فرم کوتاه مقیاس افسردگی، اضطراب و فشار روانی. *مجله علوم اجتماعی و انسانی دانشگاه شیراز*، ۳(۵۲)، ۶۵-۷۷. <https://www.sid.ir/paper/391033/fa>
- Barcaccia, B., Salvati, M., Pallini, S., Baiocco, R., Curcio, G., Mancini, F., & Vecchio, G. M. (2020). Interpersonal forgiveness and adolescent depression. The mediational role of self-reassurance and self-criticism. *Journal of Child and Family Studies*, 29(2), 462-470. <https://doi.org/10.1007/s10826-019-01550-1>
- Bui, V., & Moscovitch, D. A. (2024). Predictors of Excessive Reassurance Seeking in Social Anxiety. *Cognitive Therapy and Research*, 1-11. <http://hdl.handle.net/10012/19737>
- Clark, G. I., Rock, A. J., Clark, L. H., & Murray-Lyon, K. (2020). Adult attachment, worry and reassurance seeking: Investigating the role of intolerance of uncertainty. *Clinical Psychologist*, 24(3), 294-305. <https://doi.org/10.1111/cp.12218>
- Cougle, J. R., Fitch, K. E., Fincham, F. D., Riccardi, C. J., Keough, M. E., & Timpano, K. R. (2012). Excessive reassurance seeking and anxiety pathology: tests of incremental associations and directionality. *Journal of anxiety disorders*, 26(1), 117-125. <https://doi.org/10.1016/j.janxdis.2011.10.001>

- Crawford, J. R., & Henry, J. D. (2003). The Depression Anxiety Stress Scales (DASS): normative data and latent structure in a large non-clinical sample. *The British journal of clinical psychology*, 42(Pt 2), 111–131. <https://doi.org/10.1348/014466503321903544>
- Evraire, L. E., Dozois, D. J. A., & Wilde, J. L. (2022). The Contribution of Attachment Styles and Reassurance Seeking to Trust in Romantic Couples. *Europe's journal of psychology*, 18(1), 19–39. <https://doi.org/10.5964/ejop.3059>
- Gillett, D. A., & Mazza, S. J. (2018). Clarifying a construct: An integrative functional model of reassurance-seeking behaviors. *Journal of Rational-Emotive & Cognitive-Behavior Therapy*, 36(4), 362–377. <https://doi.org/10.1007/s10942-018-0291-9>
- Halldorsson, B., & Salkovskis, P. M. (2017). Treatment of Obsessive Compulsive Disorder and Excessive Reassurance Seeking in an Older Adult: A Single Case Quasi-Experimental Design. *Behavioural and cognitive psychotherapy*, 45(6), 616–628. <https://doi.org/10.1017/S1352465817000376>
- Kessler, R. C., & Wang, P. S. (2008). The descriptive epidemiology of commonly occurring mental disorders in the United States. *Annual review of public health*, 29, 115–129. <https://doi.org/10.1146/annurev.publhealth.29.020907.090847>
- Kim, H. S., Ahn, J., Lee, J., Hong, Y., Kim, C., Park, J., & Chung, S. (2022). The Mediating Effect of Reassurance-Seeking Behavior on the Influence of Viral Anxiety and Depression on COVID-19 Obsession Among Medical Students. *Frontiers in psychiatry*, 13, 899266. <https://doi.org/10.3389/fpsyt.2022.899266>
- Kline, R. B. (2023). *Principles and practice of structural equation modeling*. Guilford publications.
- Kobori, O., & Salkovskis, P. M. (2013). Patterns of reassurance seeking and reassurance-related behaviours in OCD and anxiety disorders. *Behavioural and cognitive psychotherapy*, 41(1), 1–23. <https://doi.org/10.1017/S1352465812000665>
- Lovibond, P. F., & Lovibond, S. H. (1995). The structure of negative emotional states: comparison of the Depression Anxiety Stress Scales (DASS) with the Beck Depression and Anxiety Inventories. *Behaviour research and therapy*, 33(3), 335–343. [https://doi.org/10.1016/0005-7967\(94\)00075-u](https://doi.org/10.1016/0005-7967(94)00075-u)
- Lee, S. A., Jobe, M. C., Mathis, A. A., & Gibbons, J. A. (2020). Incremental validity of coronaphobia: Coronavirus anxiety explains depression, generalized anxiety, and death anxiety. *Journal of anxiety disorders*, 74, 102268. <https://doi.org/10.1016/j.janxdis.2020.102268>
- Marcotte-Beaumier, G., Malivoire, B. L., Koerner, N., & Ovanessian, M. M. (2022). The role of overt and covert avoidance strategies in generalized anxiety disorder symptoms and fear of emotion. *Journal of Psychopathology and Behavioral Assessment*, 1-9. <https://doi.org/10.1007/s10862-021-09929-5>
- Meyer, A. E., Silva, S. G., & Curry, J. F. (2023). Is everything really okay?: Using ecological momentary assessment to evaluate daily co-fluctuations in anxiety and reassurance seeking. *Behaviour research and therapy*, 171, 104429. <https://doi.org/10.1016/j.brat.2023.104429>
- Mayordomo, T., Gutierrez, M., & Sales, A. (2020). Adapting and validating the Rosenberg Self-Esteem Scale for elderly Spanish population. *International psychogeriatrics*, 32(2), 183–190. <https://doi.org/10.1017/S1041610219001170>
- Obsessive Compulsive Cognitions Working Group (2001). Development and initial validation of the obsessive beliefs questionnaire and the interpretation of intrusions inventory. *Behaviour research and therapy*, 39(8), 987–1006. [https://doi.org/10.1016/s0005-7967\(00\)00085-1](https://doi.org/10.1016/s0005-7967(00)00085-1)
- Parsons, C. A., & Alden, L. E. (2022). Online reassurance-seeking and relationships with obsessive-compulsive symptoms, shame, and fear of self. *Journal of Obsessive-Compulsive and Related Disorders*, 33, 100714. <https://doi.org/10.1016/j.jocrd.2022.100714>
- Radomsky, A. S., Neal, R. L., Parrish, C. L., Lavoie, S. L., & Schell, S. E. (2021). The Covert and Overt Reassurance Seeking Inventory (CORSI): Development, validation and psychometric analyses. *Behavioural and cognitive psychotherapy*, 49(1), 3–20. <https://doi.org/10.1017/S1352465820000703>
- Rector, N. A., Kamkar, K., Cassin, S. E., Ayearst, L. E., & Laposa, J. M. (2011). Assessing excessive reassurance seeking in the anxiety disorders. *Journal of anxiety disorders*, 25(7), 911–917. <https://doi.org/10.1016/j.janxdis.2011.05.003>
- Smith, E., Carrigan, N., & Salkovskis, P. M. (2022). Different cognitive behavioural processes underpinning reassurance seeking in depression and obsessive-compulsive disorder. *Journal of behavior therapy and experimental psychiatry*, 77, 101774. <https://doi.org/10.1016/j.jbtep.2022.101774>
- Valgeirsson, V. F. (2022). The psychometric properties of the covert and overt reassurance seeking inventory (CORSI) in an Icelandic sample and the relationship between worries and reassurance seeking (Doctoral dissertation). <http://hdl.handle.net/1946/42418>